

РЕШЕНИЕ

№ 11645

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **242** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано по касационна жалба от „БатПел“ ЕООД, чрез адв. Л. Л., срещу решение № 4127 от 14.11.2025г., постановено по анд № 9752/2025г. по описа на СРС, 104 с-в, с което е потвърдено като законосъобразно наказателно постановление № 824114-F./22.04.2025 г. на началник на отдел „Оперативни дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“.

С жалбата се поддържа, че при постановяване на решението на СРС е нарушен материалният закон, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, както и наложеното наказание е явно несправедливо. Сочи се, че първоинстанционният съд не е обсъдил изобщо съществени факти от значение за случая и не е извършил надлежна проверка за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, поради което е достигнал до неправилен извод за законосъобразност на същото. Излагат се доводи, че фактическите и правни съображения в обжалваното решение на СРС, 104 с-в, са бланкетни и общи, което жалбоподателят счита, че може да бъде приравнено на пълна липса на мотиви. Твърди, че СРС не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, вменено на жалбоподателя, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, както и не е обсъдил изобщо изложените във въззивната жалба оплаквания срещу наказателното постановление, в това число за недоказаност на нарушението от обективна страна и за приложимост на изключението на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ. Поддържа се, освен това, че в случая се касае до

недопустимо кумулиране на санкции съгласно приетото в решение по дело № С-97/21 на СЕС, като представените в тази връзка писмени доказателства пред първоинстанционния съд, че за процесното административно нарушение са били съставени АУАН и НП, след което е издадена и заповед за налагане на принудителна административна мярка, изобщо не са обсъдени, което жалбоподателят счита за съществено процесуално нарушение. Жалбоподателят счита, че процесното наказателно постановление страда от съществени пороци и досежно приложението на материалния закон, описанието на нарушението и неговата дата, които пороци неправилно не са били отчетени от СРС. Излага съображения, че описанието на нарушението е непълно и неточно, а датата на нарушението е неправилно определена, доколкото се касае за изпълнение на задължение и датата на нарушението следва да е датата на самото деяние, а не на проверката, при която същото е констатирано. Твърди неправилно приложение на материалния закон по отношение на приложимата санкционна разпоредба, като липсват каквито и да било мотиви защо се прилага санкцията по ал. 2 на чл.185 ЗДДС при положение, че нито се твърди от страна на административнонаказващия орган, нито се доказва неотразяване на приходи. Оспорва се изводът на въззивния съд за липса на основания за намаляване на наложената имуществена санкция. Поддържа се, че така наложената санкция в размер на 6000 лв. е явно несправедлива, с оглед характера на нарушението и липсата на каквито и да било вредни последици.

По тези съображения се прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо това наказателното постановление да бъде отменено, при условията на евентуалност да се намали размерът на наложеното административно наказание.

В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и претендира отмяна на решението на районния съд, както и присъждане на разноски по делото.

Ответникът в съдебното заседание не се явява и не се представлява. С постъпили по делото писмени бележки от процесуален представител на ответника се взема становище за неоснователност на жалбата и се прави искане за оставяне в сила на първоинстанционното решение, с което е потвърдено наказателно постановление № 824114-F./22.04.2025 г., с така определената правна квалификация и размер на наложената административна санкция.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оспореното пред СРС наказателно постановление № 824114-F./22.04.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на „БатПел“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв. за извършено нарушение на чл. 3, ал. 12 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/2006 г.).

Софийският районен съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 04.03.2025 г., в 14:10 часа е извършена проверка на бетонов център, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от „БатПел“ ЕООД. При проверката било установено, че дружеството стопанисва съд с гориво - обща

вместимост 1000 литра, регистриран на 09.01.2025 г. по данни от ИС ФУДВ - справка за декларираните данни за съдове/съоръжения от „БатПел“ ЕООД. Съдът бил разположен в двора на бетоновия център на дружеството. По данни от информационната система на НАП за периода от 27.02.2024г. до 27.02.2025 г. „БатПел“ ЕООД е получило 65 818 литра дизелово гориво. При проверката било установено, че на адреса липсва регистрирана и въведена в експлоатация електронна система с фискална памет с нивомерна измервателна система за обем на течните горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП. За нарушението е издаден акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление.

СРС е установил фактическата обстановка по делото въз основа на събраните гласни доказателства - показанията на свидетелите С., Р. и Д., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК.

При така установеното от фактическа страна районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не страдат от пороци, а описаната в тях фактическа обстановка е правилно отразена. Приел е за доказани по реда на съдебното следствие установените в акта и в наказателното постановление обстоятелства, свързани с нарушението, както и че правилно е приложен материалният закон. Посочил е, че се касае за нарушение на чл. 3, ал. 12 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, съобразно която норма лице, което извършва зареждане на течни горива по чл. 118, ал. 8 ЗДДС за собствени нужди, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на чл. 3, ал. 2 и ал. 3, с изключение зареждане на течни горива на съоръжения и/или инсталации за производство и/или отопление, като е приел, че нарушената материалноправна норма е определена правилно, което отговаря на установената фактическа обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението, както в АУАН, така и в наказателното постановление. Посочил е, че липсва основание да се намали размерът на санкцията, тъй като е определена под средния размер за съответното нарушение и не са налице условията за приложение на чл. 28 ЗАНН.

При тези мотиви СРС е потвърдил обжалваното наказателно постановление като законосъобразно.

При извършената служебна проверка съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК настоящата инстанция приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка касационната инстанция намери, че въззивният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото доказателства и не е изложил фактически констатации и правни изводи относно обстоятелствата, относими към нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, включени в предмета на доказване по делото. Фактическите и правни съображения, доколкото са изложени такива в решението на СРС, освен лаконични, са общи и декларативни, което по същество е равнозначно на липса на мотиви. СРС не е отговорил на възраженията в жалбата, нито е обсъдил писмените и гласни доказателства. На следващо място, посочването на нарушените според административнонаказващия орган разпоредби от закона не може да се приеме за наличие на мотиви. При липса на мотиви касационната инстанция на практика е поставена в невъзможност да осъществи дължимия от нея

контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който да замести този на решаващия съд, като за първи път обсъди фактите, включени в предмета на доказване.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая е налице посоченото в жалбата касационно основание по см. на чл. 348, ал. 1, т.2 НПК - съдът не е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като не е изложил конкретни и ясни мотиви относно това налице ли е извършено нарушение от страна на касатора, нарушени ли са правни норми и от кои доказателства се подкрепя изводът за осъществен състав на нарушение. Нарушението на изискванията на чл. 339, ал. 1 и ал. 2 НПК във вр. чл. 84 ЗАНН в конкретния случай е толкова съществено, че може да се изведе практическа липса на мотиви на постановения въззивен съдебен акт. Предвид горните съображения АССГ приема, че решаващият състав на СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и постановяването на съдебния акт.

Като следствие на така допуснатите съществени процесуални нарушения, районният съд е постановил съдебен акт, който е неправилен и следва да бъде отменен. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд за произнасяне по същество по повдигнатия предмет на спора, включително да изложи мотиви по отношение на приложимия закон – под кой състав на нарушение се субсумира твърдяното поведение на касатора, съставляващо административно нарушение, ако се докаже наличието на такова, като следва да се обсъдят и възраженията на жалбоподателя, свързани с наличието на изключението по см. на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ, както и относно твърдяното неправилно приложение на материалния закон по отношение на приложимата санкционна разпоредба досежно приложението на разпоредбата на чл. 185, ал. 2 ЗДДС при определяне на наложената на касатора санкция.

В зависимост от изхода на делото въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал.2, т. 1 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4127 от 14.11.2025г., постановено по анд № 9752/2025г. по описа на Софийския районен съд, 104 с-в.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.